

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 165. At ille iterum negavit. v. 70.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Crucis tuæ diuinum curari mysterium. Quod si, ð æterna sapientia, natura humana in prima sua dignitate posita secumque manens stabilis persenerare non potuit, sed lapsa est quanto minus iam corruptus homo & viriatus, suis non poterit viribus super se, cum Petro vel stare vel attollere, nec poterit quidem absque ingenti misericordia tua ad primam reparari innocentiam suam, sed erit tanquam abortivum à matre sua, perenni cum dolore proiectum. Tu igitur Salvator, Erige vires meas omnes per amorem, vt te Deum Creatorem ac Salvatorem meum toto corde diligam, tandem gratias agam & honorem, nec ulla cesset creatura benedicere & magnificare nomen sanctum tuum in sempiternum.

§. 164. *Rursus autem cum vidisset illum ancilla, capit dicere circumstantibus: quia hic ex illis est. v. 69.*

An S. Petrus, qui post negationem primam ab atrio infortunato recesserat, reuersus sit in atrium, & sic eum viderit ancilla, & dixerit ista verba non satis ex hoc textu discerno. Sed neque an fuerit alia ancilla, an eadem, quæ priorem fecit aggressionem. Quicquid horum sit, siue eadem siue diuersa fuerit, siue in atrio siue extra atrium sit aggressa Petrum, satis apparet Domum Caiphæ satis fuisse indisciplinatam, in qua essent ancillæ tam garrulæ, tam vagæ, tam rerum ad se non pertinentium curiosæ. Non acquisierant illæ tales habitus & frontem isto die, sed vsu prolixiore attriuerant frontem.

DEus meus, ab otiosis, garrulis, inquietis & curiosis famulis libera seruos tuos, maxime heros & heras, & Prælatos. Virga, onus & pabulum asino: seruis disciplina, occupatio & necessitatis eibus Si molliter educaueris hoc genus hominum contumax erit. Optimum remedium indisciplinatæ familiæ est diuortium, quod ancillis Caiphæ pridem oportuerat esse oblatum, Sed similes habent labra lactucas.

§. 165. *At ille iterum negauit. v. 70.*

Ecce quomodo semel admissio in animum peccato maxime mortali, pronissime additur secundum & plura. Et qui non fugit primam peccandi occasionem, alteram inueniat. Meliorem Petro tibi Christiane fortunam noli fingere. Statim pœniteamus de peccato commisso & redeamus cum Deo in gratiam, si periculum, ne cadamus, euadere festinamus. Dato enim vno absurdo dantur mille: Horum autem periculorum magnitudinem norunt soli spirituales viri, qui penetrant infirmitatem naturæ, in statu lapsio, & norunt multiformes insidias Diaboli, & sciunt quantum ma-

P

lum

um sit excidere à gratia Dei, & quomodo occasiones irretiant, etiamnotantes.

Cantabiles sunt, Domine, iustificationes & misericordiarum tuarum fidelibus seruistuis, qui in schola mansuetorum & humilium didicerunt bonitatem & disciplinam tuam, & post multos agones & sudores parauerunt admirabiles victorias, tua gratia, quas celebrabunt sine fine in gloria. Tu cognouisti pretia eorum, & perseverantem fidelitatem, qui oderunt animam suam, & continuerunt appetitum rebellem fræno timoris & desiderio serenissimi vultus tui. Quam è contrario tristes & lugubres sunt iniquitates animæ insipienti & præuaricanti! tota die contristatus incedit peccator. non est serenitas, non pax in vijs eius. A generatione ista libera nos Domine.

§. 166. *Et post pusillum rursus quibus astabant dicebant Petro: Vere ex illis es. v. 70.*

Quia ex garrula ista ancilla, adstantes paulo ante audierant proplari Petrum quod ex illis, qui Christo adhæsisent vnus esset, ideoque circumstantes acrius eum intuebantur, vultum Petri, habitum, mores, gestusque, contemplantes etiam pallorem faciei, & mutationem vultus, & timorem quendam in gestibus, incessu & loquela, inter se primò mussitantes de Petro, demum confidenter & quasi cum asseueratione obiecerunt ei, dicentes: *Vere ex illis es.* quare negas veritatem & mentiris coram nobis? cum & lingua Galilæa & accentus te prodatur, esse Galilæum, & modus agendi indicet te esse Iesu Nazareni Galilæi discipulum vel amicum.

Quis hic timorem Petri enarrabit? membra frigore quodam affuso perhorruere, timebat & tremebat, nesciens quid responderet, qua viâ, quomodo se posset saluare è manibus ita affirmantium, nisi a que mentiendo & negando Christum Dominum, atque illi affirmabant eum esse ipsius discipulum, imo amplius, illi enim affirmabant suum sermonem particula assertoria, **VERE**, Petrus per anathematizationem, id est execrationem seu dirarum imprecationem ac iuramentum propositionem suam. *Nescire hominem de qua loquerentur.* O Petre libertas arbitrij tui fecit hoc opus tuum, & illorum; agnosco me in te & illis, Christi gratia de peccato eduxit, & hanc spero operaturam in me, tu Pontifex & Vicarie Christi probatus per omnia, intercede nunc pro me, vt sicuti sæpe, pro dolor, secutus sum te in culpa, sic etiam sequar in agenda pœnitentia.

§. 167. *Nam & Galilæus es. v. 70.*

Galilæam intelligere est aliquanti momenti ad historiam sacram,
oppor-